

DEDICTVI OTCO

ZACHOVEJ NAM, PANE!

EVANGELIUM

na neděli XVI. po Sv. Duchu; Lk. 14, 1-11:

V ten čas, když Ježíš vešel do domu jednoho farizejského předáka, aby pojedl chleba, zkoumavě ho pozorovali. Ahle, před ním byl nějaký vodnatelný člověk. A Ježíš řekl znalci Zákona a farizeům: "Je dovoleno v sobotu uzdravovat?" Ale oni mlčeli. I vzal ho, uzdravil a propustil. Jin pak řekl: "Spadne-li někomu z vás o sel nebo vůl do jámy, což ho nevytáhne hned v sobotu?" A nedovedli mu na to odpovědět. Když pozoroval, jak si pozvaní vybírají přední místa, pověděl jim podobenství: "Až budeš od někoho pozván na svatbu, nesedej si na první místo, aby snad nebyl od onoho pozván někdo vzácnější, než jsi ty, a aby nepřišel ten, který pozval tebe i jeho, a neřekl ti: 'Postup tomuto místo, a potom by ses s hanbou posadil na poslední místo. Ale až budeš pozván, jdi si sednout na poslední místo, takže až přijde ten, který tě pozval, řekne ti: Pří-

NEDĚLE

MISIJNÍ VĚSTNÍK

Vydáván péčí Cyrilomethodějské ligy v Kanadě

SUNDAY
RELIGIOUS
WEEKLY
LETTER

BOX 113
CHATHAM, ONT.
CANADA

C.4.

29. září 1957.

S V. VÁCLAV A NÁŠ NÁROD.

Když sv. Václav klesl pod bratrovražednou dýkou u dveří staroboleslavského kostela, 28. září 929, ukazovala se, podle legendy, jeho nevinně prolitá krev tři dni na mučedništi. Česká země jako by se zdráhala vpít krev svého nejšlechtetnějšího syna. Tři roky odpocívalo tělo světce v kostelíku staroboleslavském, pak je dal kající bratr slavně převézt na hrad pražský a uložit v kostele sv. Víta.

Sv. Václav vykonal mnoho pro slávu Kristova jména za svého života. Věřil v Boha celým srdcem, dí legenda, a vše dobré činil v životě svém. Daleko více však prospěla našemu národu jeho smrt. Čechové už se nemuseli dovolávat přímluvy jen cizích svatých. Byli přesvědčení, že u trůnu Božího za ně prosí slavný Kristus mučedník, jenž je kost z jejich kostí a tělo z jejich těla, a viděli, že jejich svatý je ctěn i ostatní církví. Katedrála v Krakově je posvěcena na jméno sv. Václava a biskupské kostely v Němcích si vyžadovaly částky jeho těla. Když násilní Sasové šířili za vyhazujících bojů své panství mezi polabskými Slovy, prohlašovali, že své sousedy obracejí na víru křesťanskou. Na hranicích české země se však tento dravý příval zastavil, neboť v Čechách byly především zásluhou sv. Václava modly povaleny a místo nich vztyčeny kříže. Byla to země skropená krví vlastního světce a mučedníka, jakým se Sasové pochlubit nemohli.

Sv. Václav byl hned po smrti od svého národa ctěn jako mučedník a dědic české země, t. j. jako její vlastník a pán. Vládnoucí vévoda a král byl pokládán jen za jeho správce. Hlas o novém mučedníku pronikl i za hranice a v Němcích a v Itálii byly o jeho životě a slavném skoně skládány legendy. Doma byla vedle latinských sepsána i legenda slovanská. Den jeho smrti byl záhy v Čechách a na Moravě svěcen jako svátek. Jen v Čechách a na Moravě bylo k jeho cti zbudováno 325 kostelů. Pražský arcibiskup Jan z Jenštejna, papežský legát v diecesi bamberské, rezenské a míšeňské, r. 1381 nařídil, aby v těchto diecesích svátek sv. Václava se světil jako zasvěcený. Papež Benedikt XIII. o něm roku 1729 zavedl kněžské hodinky a mši svatou v celé Církvi. Jeho obrazem byly zdobeny válečné prapory české, korouhve, mince, pečeti. Vše, co bylo národu drahého, bylo nazýváno Svatováclavským: koruna, země, víra, řeč, pražský hrad. Úcta sv. Václava je posvěcený patriotismus. Nejcennější své statky národ spojoval s jeho jménem, pod jeho praporem hájil proti vetřelcům svou zemi.

Svatováclavská píseň je hymnus českého národa, jejíž zpívá v dobách pohnutých i pokojných. První tři sloky

teli, pojd si sednout výše. Tu se ti dostane cti přede všemi spolustolujícími. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen.

POUČENÍ:

1. Křesťanská láska a nutnost omlouvat se za zadržení se tělesné práce v den Páně. Každý věřící katolický křesťan se však snaží v neděli a zasvěcený svátek býti přítomen mši svaté v kostele, i když je v ten den omluven a může tělesně pracovat.

2. Pokora je základ všech ctností, nadpřirozených i civilních. Pýcha se protíví Bohu i lidem.

CÍRKEVNÍ KALENDÁŘ:

-Ned. 29. 9.: sv. Michaela Archanděla; -Str. 2. 10.: Andělů Strážných -Čtv. 3. 10.: sv. Terezie Ježiškovy; Pát. 4. 10.: sv. Františka Serafinského - První pátek; -Sob. 5. 10.: První sobota.

MŠE SVATÁ bude obětována -HOLY MASS: -29. 9.: za rodinu Petrašovičovu, 30. 9.: for O'Connor Family.

MĚSÍC ŘÍJEN je zasvěcen Panně Marii Růžencové. Podle dekretu papeže Lva XIII. modlí se v kostelích farních a kaplích mariánských, během října denně růženec a litanie loretánské. V první neděli v říjnu se koná oslava svátku Panny Marie Růžencové.

NAŠE ZPRÁVY: Česká osada sv. Jana Nepomuckého v Detroitu oslavila 15. 9. 50. leté výročí svého trvání.

Z DĚJIN DUŠE SV. TEREZIE JEŽIŠKOVY: POSLEDNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ.

Ó Pane, myšlenky mé, moje přání znáš všechna, dobře víš, že slabé dítě Tvé své lásky poklad pro Tebe jen chrání, jenž v Převelebné sídliš Svátosti.

Přiď ke mně, přines mi tu blahou milost, abych, až Tebe přijmu, sladká Spáso má, spět domů směla - do nebeských stanů.

Ó slyš, jak vroucně volá holubička Tvá! Já věřím, sladký Jezu, doufám, miluji - pojd, pojd už, touhou po Tobě se ztravuji. ZPĚV PŘED SMRTÍ.

Smrt z lásky - jaké libé umírání! Toť dávné, převroucí mé duše přání. Ó cherubíni, laďte lyr svých chvění, vždyť vyhnankyně, která ve vězení zde dlouho dlela, už má jíti domů. Ohnivý šípe, zbodni srdce schránu, jen rychle, bez váhání otevři mi bránu z té země chmurné. Ó Pane dobrý, splň můj toužný sen a dej, ať život můj je v lásce ukončen.

svatováclavský, posvěcený staletími.

Na počátku první světové války, dne 28. září 1914 na svátek sv. Václava byl v Rusku v Kijevě svěcen prapor pro Českou Družinu, první to sbor českých dobrovolníků. Na praporu se stkvěla Koruna Svatováclavská. A když Družina vzrostla v pluk, byl nazván plukem svatého Václava. Pluk sv. Václava a druhý pluk sv. Cyrila a Metoděje se vyznamenaly v památné bitvě u Zborova 2. července 1917. Krátce potom byly však vlivem T. G. Masaryka přezvány na pluk Husův a Jiřího z Poděbrad.

Také Československá republika projevila úctu k sv. Václavu: R. 1923 bylo raženo prvních 300 zlatých dukátů s obrazem sv. Václava a s nápisem: "Nedej zahynouti nám ni budoucím." R. 1925 byl 28. září prohlášen za památný den.

R. 1929 slavil náš národ důstojným způsobem v dostaveném domě sv. Víta na světcově hrobě v kapli Svatováclavské tisícileté výročí jeho smrti. V sále Vladislavském na Hradě pražském byla uspořádána, hlavně péčí biskupa Podlahy, výstava památek na sv. Václava, která výmluvně znázorňovala tisíc let úcty našeho národa k svatému dědici. K slavnostem přijelo 1800 Čechů ze Severní Ameriky. Americké a kanadské paní a dívky uspořádaly mezi sebou sbírku skvostů a darů a poslaly je do Prahy, kde z nich byla ulita zlatá čelenka. Lebka sv. Václava, ozdobená tímto knížecím diadémem, byla v slavnostních dnech uctěna od nesčetných poutníků. Bylo to nejvýznamnější jubileum, slavené celým národem.

Dnes, kdy naše dráhá Vlast znova úpí v okovech nepřítelů, v otroctví komunismu, obrácíme se s důvěrou k sv. Václavu a voláme hlasem svých předků: "Nedej zahynouti nám ni budoucím".

Svatý Václave, patrone náš, a ostatní naši svatí patronové, vyproste nám u Boha, aby se náš národ vrátil k Bohu a svaté Věře a zasloužil si dojít svobody.

OZNÁMENÍ: Exerciće pro muže budou v listopadu od 22. (pátek večer) do 24. v Oakville, Ont. Přihlaste se u CML.

vznikly v 13. století v době braniborské okupace. Tehdy k němu těžce zkoušení předkové volali: "Potěš smutné, zažen vše zlé, svatý Václave. Ostatní sloky pocházejí ze století XV. Katoličtí Čechové vzývají a ctí sv. Václava do dnešního dne, a v našich chrámech vždy na prvním místě zní posvátnými prostorami velebný chorál